

Varer. Det vil let ses, at det at skaffe Oplysninger bag efter — det er ogsaa noget, vi gøre i mange Tilfælde — er noget ganske andet end at forlange, at det offentlige forud skal fastsætte Lønnen for Arbejdspræstationerne.

Korsgaard: Den ærede Minister sagde, at der var to ny Ting her i Forslaget. Jeg blev ikke opmærksom paa mere end een, om jeg har overhørt det andet, ved jeg ikke. Det ene ny var det, at man vilde fastsætte her en ens Løn for alle Arbejdere. Jeg kan ikke se, at det ligger i Forslaget. Der staar her, at der skal „fastsættes en efter Arbejdets Bestaaffenhed eller Fagernes Priskuranter passende Minimaldagløn eller Minimalaffordpris.“ Jeg kan ikke se, at det betyder, at de skulle have ens Løn alle sammen. Det betyder kun, at det er det mindste, der maa udbetales; altsaa Daglønnen vil variere. Saa vidt jeg kender til de Forhold, vil der selv ved Arbejde, som vi anse for temmelig ens, f. Eks. Jordarbejde, være Forskel paa Lønnen, efter som Arbejderne ere mere eller mindre dygtige. Og gaa vi til Priskuranterne for de forskellige Fag, ere de Priskuranter varierende i meget høj Grad. Det er en meget forskellig Betaling, der ifølge Priskuranterne gives efter Arbejdets forskellige Bestaaffenhed, saa hvis man fæster Opmærksomheden særlig paa den Del af Forslaget, der omhandler Priskuranterne, har man derved tilkendegivet, at der slet ikke er Tale om ens Betaling. Der kan være mange Slags Løn at udbetale derefter. Og det samme gælder, saaledes som jeg allerede har omtalt, ogsaa med Hensyn til Daglønnen. Det er det mindste, der maa gives, men der er ikke noget i Vejen for, at der kan gives mere, og der vil sikkert ogsaa i mange Tilfælde blive givet mere. Jeg tror altsaa ikke, at den ærede Minister har Ret i, at der her er indført noget nyt. Det glæder mig, at den ærede Minister har indrømmet, at i og for sig er det ikke noget nyt Princip, der foreligger her med Hensyn til Arbejdslønnen, idet han erkendte, at der ved Overslag ved Licitationer ogsaa var indbefattet Arbejdslønnen. Man maa altsaa formode jeg, ved et saadant Overslag, hvis det altsaa f. Eks. er Jordarbejde, gaa ud fra: Der skal flyttes saa og saa mange Kubikfod Jord, dertil behøves saa og saa mange Arbejdere i saa og saa mange Dage, og vi beregne saa og saa meget i Dagløn. Saaledes formoder jeg, at Overslag bliver til ved den Slags Arbejde, og det er ikke andet, der forud sættes her, kun at vedkommende Autoritet skal sige: Under den Dagløn maa

der ikke gives, men det staar Eder frit for at give mere, altsaa navnlig til de dygtige Arbejdere. Jeg maa derfor fastholde, at der ikke her foreligger noget nyt Princip, navnlig naar man udfylder Spørgsmaalet om den 8 Timers Arbejdsdag, thi deri er jeg enig med det ærede Medlem fra Aarhus (Pisingel). Det er uløst her at binde os til den 8 Timers Arbejdsdag, og det ville vi paa en vis Maade, hvis vi vedtog dette Forslag saaledes, som det foreligger her. Jeg vil anbefale de ærede Forslagsstillere, hvis de ønske deres Forslag gennemført — hvad jeg antager, at de ønske — at de tage den Hindring bort. Vortset fra, hvad vi kunne komme til i Fremtiden, tror jeg ikke, at vi her i dette Ting ere modne til at fastsætte den 8 Timers Arbejdsdag for Djebliffet. Jeg tror, at de ærede Forslagsstillere vilde lette Forslagets Fremme og Gennemførelse, hvis de bekvemmede sig til at tage dette Principspørgsmaal ud af Forslaget. Jeg ser nok, at det staar ganske parentetisk, og at det har en vis formel Beretigelse, at det staar der, men det ærede Medlem fra Aarhus har Ret i, at hvis vi en Gang skulle komme til en 8 Timers Arbejdsdag, ville alle de Love, hvori der forekommer en anden Arbejdstid, blive rettede derefter. Det er jo noget, vi kende fra andre Love. Saa sige vi: De og de Paragraffer i de gamle Love ophæves, eller: alt, hvad der strider imod denne Lov, gælder ikke.

Judenrigsministeren (Zugerslev):

Jeg vil blot sige det ærede Medlem, at det, jeg før udtalte om to ny Ting, var for det første ens Dagløn og for det andet fikseret Affordpris. Det vil det ærede Medlem dog vist indrømme, er noget nyt, at fikserer forud Affordprisen paa noget Arbejde. Hvad den ens Dagløn angaar, tror jeg ikke, det ærede Medlem har Ret i, at der ikke er forudsat, at hvor der f. Eks. er et Jordarbejde, skal der gives ens Dagløn derfor; at der kan være Tale om at give mere, ved jeg selvfølgelig meget godt, men der kan ikke være Tale om at give mindre. Derfor siger jeg, at det er ens for alle, og Entreprisen er saaledes stillet, at han maa beregne den Dagløn som Norm. Forlanges der mere, maa han komme til dem, der have udbudt Arbejdet, og sige: Vi have beregnet den og den Dagløn, jeg maa give saa og saa meget mere, det er jeg ikke tjent med. Altsaa, man tager hans Frihed fra ham. I langt højere Grad gør man det, hvor man fikserer Affordprisen i Forvejen, og hvorledes Administrationen skulde være i